

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219010088
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4219010088.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Vanka v trestnej veci obžalovanej O. Y., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej O. Y. proti rozsudku Okresného súdu Komárno z 23.05.2019, sp. zn. 3T/17/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 12. septembra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovanej O. Y. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci samosudkyňou rozsudkom z 23.05.2019 sp. zn. 3T/17/2019 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovanú O. Y. (ďalej len „obžalovaná“) vinnou zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

po tom, čo dňa 19. októbra 2018 v mieste svojho bydliska v Komárne na Ulici C. v garáži číslo XXXX prevzala výzvu na nastúpenie do výkonu trestu sp. zn. 3T/75/2018, vydanú vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Komárno, na základe ktorej mala v lehote najneskôr do 30. novembra 2018 nastúpiť do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Nitra, na výkon trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/75/2018 z 27.08.2018 a ktorú výzvu obžalovaná súčasne prevzala a potvrdila vlastnoručným podpisom, na výkon tohto trestu bezdôvodne nenastúpila, čo malo za následok vydanie súdneho príkazu na dodanie do výkonu trestu dňa 04. decembra 2018, na základe ktorého bola obžalovaná dodaná do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Nitra dňa 04. decembra 2018

Za tento prečin jej bol napadnutým rozsudkom uložený podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l/ Trestného zákona, § 37 písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní dva mesiace, na výkon ktorého bola podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Napadnutý rozsudok bol oznámený obžalovanej, obhajcovi a prokurátorovi vyhlásením na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa uskutočnenom 23.05.2019 v ich prítomnosti.

Obžalovaná ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podala odvolanie smerujúce proti výroku napadnutého rozsudku o uložení jej treste, ktoré odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu najmä tvrdením, že uložený jej trest odňatia slobody je neprimerane prísny a podľa nej je namieste uloženie trestu povinnej práce, ktorý je najtesnejšie spojený s prácou, ktorú potrebuje. Uložený 2 mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody ju len obmedzuje v osobnej slobode a tým marí jej snahu zamestnať sa na slobode. Trest povinnej práce predstavuje taký druh alternatívneho trestu, ktorý možno ukladať za menej závažné trestné činy akým je aj prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Z týchto dôvodov Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) navrhla napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o uloženom jej treste s tým, aby sám vo veci rozhodol tak, že jej uloží trest povinnej práce.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu predniesol za obžalovanú podané odvolanie zhodne s jeho písomnými dôvodmi a tiež v konečnom návrhu odvolaciemu súdu navrhol rozhodnúť tak, ako je to v písomných dôvodoch odvolania uvedené.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že je jej ľúto, že nenastúpila do výkonu trestu, chcela by sa riadne zamestnať a platiť riadne výživné.

Prokurátor na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu majúc za to, že napadnutým rozsudkom obžalovanej uložený trest je v súlade so zákonom, navrhol odvolanie obžalovanej podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd preskúmal v prejednávanej veci iba výrok napadnutého rozsudku o treste uloženom obžalovanej, proti ktorému odvolanie obžalovanej smerovalo a správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a to aj z hľadísk prípadných, odvolaním obžalovanej im (výroku a konaniu) nevytykaných chýb, by mohli odôvodňovať podanie dovolania z niektorého dôvodov uvedených v § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd predovšetkým zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednávanej veci zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené aj všetky okolnosti charakterizujúce závažnosť činu (vrátane príčin a podmienok jeho spáchania) a osobné pomery obžalovanej dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o druhu a výmere obžalovanej ukladaného trestu (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov potrebných na zistenie vyššie uvedených, pre rozhodnutie o obžalovanej ukladanom treste potrebných skutočností a okolností na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých závažných chýb (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu.

Aj z dôvodov vyššie uvedených skutočnosti a okolnosti, na ktoré súd prvého stupňa prihliadol pri ukladaní trestu obžalovanej, vychádzajú aj v tomto smere z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, pričom súd prvého stupňa k nim dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda jednotlivo aj v ich súhrne a súčasne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu (§ 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku).

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa v nevyhnutne potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke obžalovanej ukladaného trestu, s ktorými sa aj odvolací súd bez zásadných výhrad stotožňuje a v podrobnostiach na ktoré, ako na správne a úplné, preto iba poukazuje nepovažujúc za potrebné tieto žiadnym spôsobom pozmeniť alebo doplniť.

Z dôvodov vyššie uvedených a tiež síce zo stručných, avšak v podstate úplných právnych úvah obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, pri nepochybne správnom právnom posúdení v prejednávanej veci zažalovaného skutku obžalovanej ako prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, jej súd prvého stupňa ukladal trest podľa trestnej sadzby ustanovenej v odseku 1 § 348 Trestného zákona umožňujúcej uloženie trestu odňatia slobody až na dva roky (§ 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku).

S prihliadnutím na všetky skutkové zistenia a ostatné okolnosti dôležité pre rozhodnutie o treste ukladanom v prejednávanej veci obžalovanej v odôvodnení napadnutého rozsudku uvedené, možno aj podľa názoru odvolacieho súdu považovať napadnutým rozsudkom jej uložený trest odňatia vo výmere dva mesiace, teda úplne na dolnej hranici v odseku 1 § 348 Trestného zákona ustanovenej výmery tohto druhu trestu, podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona za primeraný závažnosti ňou spáchaného činu a zohľadňujúci možnosti nápravy a pomery obžalovanej a preto tiež za spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu, a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie, pretože zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovanou tak, že jej zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jej výchovu k tomu, aby viedla riadny život a súčasne bude výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti (§ 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona).

Na zákonnosť a opodstatnenosť týchto, vyššie uvedených záverov nemá žiadna z v písomnom odôvodnení odvolania podaného obžalovanou tvrdených skutočností a okolností žiadny relevantný vplyv a význam, v ktorej súvislosti považuje odvolací súd za potrebné upozorniť, že uloženiu iného, alternatívneho druhu trestu, akým je aj trest povinnej práce bránila prekážka súvisiaca práve s osobou obžalovanej, ktorá v nedávnej minulosti bola dva krát po sebe odsúdená pre úmyselné neplnenie si vyživovacej povinnosti k nezaopatrenej dcére (nikde nepracuje, je dobrovoľne nezamestnaná a nie je evidovaná ani na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie), teda uloženie jej takéhoto druhu trestu by zjavne bolo nevykonateľným práve z dôvodu, že obžalovaná vôbec nemá záujem pracovať.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/ až písmeno e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o treste napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v prospech obžalovanej, proti nemu smerujúce odvolanie obžalovanej podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, zistiac, že nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).